

FÓTBÓLTUR

Ítróttur

– Og hetta haldi eg tí at eg trúgvi upp á okkum og stóli upp á tað sum eg geri, leggur hann afturat.

Teir eru tó ikki ónøgdir í TB. Í grundini hevur tað gingið nógv betur enn flest øll væntaðu, og í løtuni eru 10 stig niður til niðurflytingina.

Spurdur, um teir kenna seg tryggja at yvirliva í deildini, er Zoran tó avgjördur.

– Nei, nei, nei, sigur hann.

– Vit stríðast fyri hvørjum einasta stigi!

Hart arbeiði

Tað er eyðsæð at Zoran hevur eina greiða ætlan við sínari tilgongd til fótbólt, og hetta roynir hann at fáa at skína á sínum liði.

– Fyri meg eru tvey ting týðningarmiklast í fótbóltri, og tey eru hart arbeiði og tolsemi. Hart arbeiði skapar úrslit, og tolsemi skapar succés, sigur hann.

Zoran metir hart arbeiði røkka longri enn talent, og í hesum sambandi nevnið hann landsmenninar Nemanja Matić og Dušan Jovančić sum dømi, tí í teirra ungu árum vóru teir ikki mettir at vera nakrir lovandi leikarar ímillum so nógv onnur stórtalentir á liðum sínum, men í dag eru flestu av táverandi stórtalentunum givin, meðan Matić og Jovančić eru profilar í ávikavíst Manchester United og Reyðu Stjørnu.

– Tað kann taka nógv ár at byggja ein góðan leikara. Her hugsi eg um eitt nú tað kropsliga og tað sálarliga. Tú spælir ofta best tá tú ert 28 ella 29 ár, sigur Zoran, ið hevur arbeitt nógv við júst hesum partinum í Reyðu Stjørnu, har hann hevur starvast sum ungdomsvenjari og scout.

Sum venjari dámar Zoran eisini væl at dyrka ymiskleikan.

– Radomir Antić (kendur serbiskur venjari, red.) plagdi at siga, at tú altíð skalt finna leikarar, ið hava ymskar styrkir. Eitt nú ein leikara, ið hevur gott yvirblikk, ein leikara ið duga at skjóta fríspørk, ein ið dugir at skjóta hornaspørk, ein ið dugir væl at dribla og so framvegis, sigur Zoran.

– Altso, at havt tveir Lionel Messi á liðnum hevði ikki neyðturviliga verið gott, flennur Zoran, men tó eisini álvarsamur fyri at nágreina hvat hann meinir við.

Hóast hann ikki hevur havt tað stóra leikaratilfeingið at arbeitt við í TB, so hevur hann hóast alt roynt at dyrkað ymiskleikan til egnan fyrimun.

– Ein dyst skifti eg ein stóran og sterkan áleypara inn bara fyri at taka dystin upp við miðverjarnar og skapa pláss til okkara vongleikarar. Tað endaði við at eini vongleikarin avgjörði dystin, sigur Zoran.

Tað eru slíkar snildir, sum TB má royna í ár, men Zoran Pavlovic heldur, at TB hevur verið óheppið í fleiri dystum og tað sama kundi havt enn fleiri stig á kontuni.

Broytt TB-lið

Tað hava verið stórar broytingar á TB-liðnum í summarsteðginum. Leikarar so sum Stefan Radosavljevic, Teitur Olsen og Luc Jeggo eru ikki longur á liðnum, men inn eru komnir gomlu TB-ararnir, Rógvi Joensen, Eiríkur Magnusarson, Martin Tausen og Heine Mortensen, umframt svenska áleyparan Ken Fagerberg.

Zoran Pavlovic viðgongur, at TB-liðið eftir hesar skiftingarnar í stóran mun er í nýggjari útgávu.

– Yvirskipað sæð er størsta broytingin tann, at liðið í fyrru hálvu helst var nakað kvikari, meðan vit nú hava fingið leikarar inn, ið eru góðir í balansuni og dugnaligir at spæla bóltin runt, sigur Zoran.

– Og við Ken Fagerberg hava vit fingið ein áleypara, ið dugir væl at halda uppá bóltin og draga verjuleikarar til sín, leggur hann afturat.

Hann undirstrikar, at óansæð hvussu TB-liðið sær út, so hava teir hugburðin um at alt møguligt, og at hart arbeiði skal bera teir fram.

Hóast langt av landi skotin frá heimlandinum Serbia, so sigur Zoran seg trívast væl á Tvøroyri, har hann fær frítíðina at ganga við at vitja vinfólk, renna sær túrar í náttúruni – serliga í Trongisvági og í Froðba – og at halda telefonískt samband við familjuna.

– Men eg má siga, at eg brúki øgiliga nógv tíð upp á fyrireiking til venjing og dystir, sigur Zoran, sum eisini tekur sær av meirvenjing fyri leikarar í ungdomsdeildini.

Zoran heldur tað er ov tíðliga enn at tosa um hvørjar ætlanir hann hevur fyri komandi ár.

– Beint nú hugsi eg bara um at yvirliva í deildini, sigur hann.

– Og avgerðin um framtíðina er ikki bara mín eigna. Tað er eisini upp til nevndina, skoytir hann uppí.

– Eg kann bara tosa um tað, sum eg fáist við nú, og tað er at gera tað allarbasta, sigur Zoran Pavlovic at enda.